

Sygn. akt *XVII AmE 297/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Anna Maria Kowalik</i>
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 9 czerwca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 18 czerwca 2019 r. Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz A. Z. kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 297/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 czerwca 2019 r. nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 35 ust. 3 w związku z art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) (dalej p.e.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) (dalej k.p.a.), odmówił udzielenia przedsiębiorcy A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w D. (dalej powódka), posiadającej numer identyfikacji podatkowej NIP (...), koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 p.e., polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

Odwołanie od powyższej Decyzji złożyła powódka. Zaskarżając Decyzję w całości, powódka wniosła o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Ponadto wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów składających się na akta postępowania administracyjnego, w postaci m.in. wniosku z 01.01.2019 r., umowy użyczenia z 02.01.2019 r. zawartej pomiędzy ojcem W. L. a córką A. Z., pism uzupełniających z 25.01.2019 r., 28.02.2019 r., 28.03.2019 r., 15.04.2019 r., 06.06.2019 r. - na okoliczność ich treści, na okoliczność zakresu wniosku

powódki, na okoliczność długości trwania postępowania z wniosku powódki o wydanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, jak również wniosła o zasądzenie od organu na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania.

Powódka zarzuciła Decyzji naruszenie:

- 1) przepisów postępowania, tj. art. 6 k.p.a., art. 8 k.p.a., 9 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób naruszający zaufanie powódki do władzy publicznej, a także brak wnikliwej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i naruszenie zasady dochodzenia do prawdy obiektywnej, przejawiające się w prowadzeniu postępowania w sposób zmierzający do odmowy wydania koncesji OPC niemającej oparcia w przepisach prawa;
- 2) przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez błędne ustalenie, że powódka wnioskiem o uzyskanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi nie spełnia przesłanki do jej uzyskania z jednoczesnym brakiem wnikliwego zbadania przedłożonych dokumentów;
- 3) przepisów postępowania, tj. art. 107 § 3 k.p.a. poprzez pominięcie przez organ wskazania, które z okoliczności uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaniechanie wyczerpującego wyjaśnienia w uzasadnieniu Decyzji podstawy prawnej i faktycznej rozstrzygnięcia, w szczególności niepodanie jakie to przepisy prawa dają podstawę do stwierdzenia, że powódka nie ma możliwości technicznych w zakresie wykonywania działalności objętej koncesją w sposób wskazany we wniosku;
- 4) przepisu postępowania, tj. art. 79a k.p.a. poprzez jego niezastosowanie i niepoinformowanie strony o przesłankach, którymi kieruje się organ oraz czy z przedłożonych dowodów wynika spełnienie przesłanek potrzebnych do uwzględnienia żądania strony;
- 5) przepisu prawa materialnego, tj. art. 33 ust. 1 pkt 3 p.e. poprzez uznanie, że powódka nie ma możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności oraz błędne uznanie, że nie spełnia wymogów do prowadzenia koncesjonowanej działalności;
- 6) przepisu prawa materialnego, tj. art. 8 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawa przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r., poz. 646) poprzez niewskazanie przepisów prawa, które zakazują prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej w podanych we wniosku okresach oraz uznanie, że organ wydający koncesję w sposób swobodny może określać warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, gdy zaś takie warunki mogą być ustalone, ale tylko w granicach przepisów odrębnych ustaw;
- 7) przepisu prawa materialnego, tj. art. 10 ust. 2 Prawa przedsiębiorców, art. 7 k.p.a. poprzez odmowę udzielenia powódce koncesji OPC zważywszy, że zgodnie z przytoczonym przepisem, jeżeli przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego organ rozstrzyga je na korzyść przedsiębiorcy;
- 8) art. 35 ust. 3, art. 36 k.p.a. poprzez niewywiązanie się z terminów w zakresie wydania Decyzji oraz niepoinformowanie strony o przyczynach zwłoki w wydaniu Decyzji w ustawowym terminie.

W uzasadnieniu odwołania powódka podniosła, że w przesłanym do organu piśmie stanowiącym odpowiedź na wezwanie organu z 11 marca 2019 r. jej ojciec W. L. poinformował URE, że planuje częściowe odciążenie się od dotychczasowych obowiązków (przynajmniej okresowo) i zaznaczył, że wykorzystuje środki transportu paliw w minimalnym zakresie oraz, że dokonywana jest dziennie jedna dostawa jedną cysterną, zaś druga cysterna stanowi rezerwę, a zatem bezkolizyjnie może być wykorzystywana przez powódkę. W odniesieniu natomiast do stacji paliw powódka powołała się na oświadczenie W. L., który wskazał, że nie ma jakichkolwiek przeszkód prawnych jak i technicznych aby stacja eksploatowana była przez dwa podmioty gospodarcze (powódkę i W. L.) w okresach kwartalnych lub półrocznych. Powódka zauważyła przy tym, że organ nie podniósł żadnych zarzutów w zakresie

wymogów technicznych oraz prawnych dotyczących infrastruktury będącej obecnie w użytkowaniu W. L., jak również w kontekście prowadzenia działalności koncesjonowanej na zasadzie pośrednictwa w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury technicznej. Powódka wskazała, że organ przytoczył jedynie art. 33 ust. 1 pkt 3 p.e., stwierdzając, że A. Z. nie posiada możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności, podczas gdy jest to bezzasadne. Jak wywiodła bowiem, z przedstawionej umowy użyczenia, jak również złożonych wyjaśnień co do sposobu użytkowania stacji paliw w okresach kwartalnych lub półrocznych wynika, że posiada możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności.

Powódka zaznaczyła także, że organ wydał Decyzję odmawiającą jej prowadzenia koncesjonowanej działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na zasadzie pośrednictwa w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury technicznej bez jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego i merytorycznego. Zauważyła, że organ nawet nie rozważał wydania decyzji częściowej odnośnie jednego z żądań wniosku o udzielenie koncesji, tylko bez głębszej analizy z góry zanegował jakiegokolwiek prowadzenie przez powódkę działalności.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z 1 stycznia 2019 r. powódka A. Z. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w D. wniosła o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi (k. 1- 43 akt adm.). Powódka ubiegała się o udzielenie koncesji na okres do 31 grudnia 2030 r. konkretnie na obrót:

- benzynami silnikowymi o kodach CN: 2710 12 45, 2710 12 49,

- olejami napędowymi o kodach CN: 2710 19 43, 2710 20 11,

- gazem płynnym (LPG) o kodach CN: 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00,

przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w D. przy ul. (...),

- benzynami silnikowymi o kodach CN: 2710 12 25 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00,

- olejami napędowymi o kodach CN: 2710 19 43, 2710 20 11,

- olejami napędowymi do celów grzewczych o kodach CN: 2710 19 43,

- lekkimi olejami opałowymi i pozostałymi olejami napędowymi o kodach CN: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19,

- gazem płynnym (LPG) o kodach CN: 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00,

przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych- dwóch cystern drogowych o numerach identyfikacyjnych VIN: (...) oraz (...),

konfekcjonowanym gazem płynnym o kodach CN: 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00,

- benzynami silnikowymi o kodach CN: 2710 12 25 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00,

- olejami napędowymi o kodach CN: 2710 19 43, 2710 20 11,

- olejami napędowymi do celów grzewczych o kodach CN: 2710 19 43,

- lekkimi olejami opałowymi i pozostałymi olejami napędowymi o kodach CN: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19,

- gazem płynnym (LPG) o kodach CN: 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00, z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów zbożowych,

na zasadzie pośrednictwa w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury technicznej.

Powódka wskazała, że składniki infrastruktury, które miały być przez nią wykorzystywane w ramach zaplanowanej działalności stanowią własność (...), zaś W. L. jest jej ojcem. Eksploatacja ww. składników miała odbywać się na podstawie zawartej z nim umowy użyczenia z 2 stycznia 2019 r. (k. 7- 8 akt adm.).

Bezspornym w sprawie jest, że W. L. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w D. posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 12 czerwca 2015 r. nr (...) (z późn. zm.) na okres od 1 października 2015 r. do 31 grudnia 2030 r. Koncesja powyższa w swoim przedmiocie i zakresie daje W. L. uprawnienie do prowadzenia:

1. obrotu benzynami, olejami napędowymi i gazem płynnym przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w D., przy ul. (...);
2. obrotu benzynami, olejami napędowymi, olejami opałowymi i gazem płynnym przy wykorzystaniu cystern oraz autocystern (działalność prowadzona z wykorzystaniem dwóch cystern drogowych o numerach identyfikacyjnych VIN: (...) oraz (...) wskazanych w informacji o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanych do prowadzonej działalności);
3. obrotu benzynami, olejami napędowymi, olejami opałowymi i gazem płynnym na zasadzie pośrednictwa w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury technicznej.

Wobec faktu, iż wniosek powódki o udzielenie koncesji nie zawierał wszystkich niezbędnych danych koniecznych do rozpoznania sprawy, pismem z dnia 16 stycznia 2019 r., powódka została wezwana do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma (k. 44- 45 akt adm.).

Powódka przedłożyła wszystkie wskazane dokumenty przy piśmie z 25 stycznia 2019 r. (k. 47- 66 akt adm.) w związku z czym pismem z 11 lutego 2019 r. została zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie udzielenia jej koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi (k. 67- 68 akt adm.). Ponadto powódkę powiadomiono o zakresie materiałów włączonych do niniejszego postępowania (k. 70- 100 akt adm.).

Oprócz tego pismem tym, jak również pismami z 11 marca 2019 r. (k. 112 akt adm.) i 5 kwietnia 2019 r. (k. 116- 117 akt adm.) powódka została wezwana do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia dokumentacji niezbędnej do udzielenia przedmiotowej koncesji.

Powódka przedłożyła wskazane dokumenty oraz udzieliła dodatkowych wyjaśnień w sprawie w ramach pisma z 28 lutego 2019 r. (k. 101- 111 akt adm.), pisma, które wpłynęło do URE 26 marca 2019 r. (k. 114 akt adm.) oraz pisma z 15 kwietnia 2019 r. (k. 119- 124 akt adm.).

W piśmie, które wpłynęło do URE 26 marca 2019 r. powódka wniosła o wyłączenie mieszaniny gazów o kodzie CN 2711 14 00 z obrotu przy użyciu stacji paliw, a także o wyłączenie prowadzenia obrotu gazem płynnym (LPG) o kodach CN 2711 12 97, 2711 13 97, 2711 14 00, 2711 19 00 z wykorzystaniem środków transportu paliw ciekłych- cystern drogowych.

W piśmie z 15 kwietnia 2019 r. powódka wyjaśniła, że użytkowanie stacji paliw „będzie polegało na eksploatacji całości stacji bez wyodrębniania infrastruktury i odbywało się będzie w okresach kwartalnych lub półrocznych. Są to uzgodnienia wstępne i na powyższą okoliczność nie został spisany dokument. Aby doszło do sporządzenia stosownych umów w oparciu o art. 353⁽¹⁾k.c. pomiędzy naszymi firmami jak i z innymi podmiotami w zakresie obrotu paliwami płynnymi np. (...) lub (...) nieodzownym jest wykazanie się posiadaniem aktualnej koncesji OPC. Odnośnie rozliczeń fiskalnych pomiędzy podmiotami, jak również w kwestii finansowo-księgowych informuję, że będą one prowadzone w oparciu o aktualne akty prawne tj. Ustawę z dnia 11 marca 2004r o podatkach od towarów i usług z późn. zm. Kwestie umów z zatrudnionymi na stacji osobami odbywać się one będą w oparciu o przepisy Kodeksu Pracy. W kwestii dotyczącej konieczności zapewnienia prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją w kontekście ochrony interesów odbiorców paliw zostanie opracowany stosowny protokół przekazania pomiędzy moją firmą a Użyteczającym, a w zakresie odpowiedzialności za stan techniczny obiektów i urządzeń stacji oraz jakość paliw i będzie spoczywała na podmiocie, który w danym okresie będzie dokonywał eksploatacji stacji. Wynika to z obowiązujących przepisów praw m.in. z Ustawy o dozorcze technicznym. Zadania związane ze sprawozdawczością i współpracą z innymi organami, służbami i inspekcjami w zakresie nadzoru i kontroli nad działalnością stacji paliw spoczywał będzie odrębnie na każdym z podmiotów za okres użytkowania stacji paliw zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.” W przesłanej odpowiedzi powódka zaakcentowała, „że 30 kwietnia 2018 roku weszła w życie Ustawa Prawo Przedsiębiorców (z dnia 6 marca 2018r.), wprowadzając m.in. domniemanie uczciwości przedsiębiorcy jak również zasadę, że co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone. Powyższe określono w art. 8 ustawy Prawo Przedsiębiorców przedsiębiorca może podejmować wszelkie działania, z wyjątkiem tych, których zakazują przepisy prawa. Przedsiębiorca może być obowiązany do określonego zachowania tylko na podstawie przepisów prawa, a zatem to na Organie będzie spoczywał obowiązek wykazania przepisów prawa zakazujących prowadzenia planowanej działalności gospodarczej przy użyciu stacji paliw, będącej własnością mojego ojca W. L.”.

Pismem z 22 maja 2019 r. Prezes URE powiadomił powódkę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi (k. 131 akt adm.). Jednocześnie powódka została poinformowana, iż może zapoznać się z materiałem dowodowym zebrany w ramach przedmiotowego postępowania i złożyć ewentualne dodatkowe uwagi i wyjaśnienia w terminie 14 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Oprócz tego, zgodnie z treścią art. 79a § 1 k.p.a. poinformowano powódkę o przesłankach zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania powyższego zawiadomienia spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem powódki. Równocześnie pouczone powódkę, iż w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek umożliwiających udzielenie koncesji we wnioskowanym zakresie.

W nawiązaniu do przedmiotowego zawiadomienia powódka złożyła pismo z 6 czerwca 2019 r. zawierające dodatkowe uwagi i wyjaśnienia dotyczące zebranego do tej pory materiału dowodowego. Powódka nie przedłożyła żadnych innych dowodów oprócz przedstawionych dotychczas (k. 136- 137 akt adm.). W wymienionym piśmie podniosła, że „umowa użyczenia zawarta między mną a moim ojcem W. L. właścicielem (...) zlokalizowanej przy ul. (...) w D. gwarantuje mi dostęp do potrzebnej infrastruktury jak i środków transportu niezbędnych do prowadzenia takiej działalności. Na tą okoliczność przedstawiono Państwu stosowną umowę użyczenia w poprzednim piśmie. Ponadto chciałabym nadmienić iż zarówno infrastruktura stacji paliw, jak i środki transportu objęte umową użyczenia, z których mogę korzystać w celu realizowania działalności objętej koncesją spełniają wszystkie warunki techniczne wymagane do uzyskania koncesji, gdyż właśnie taka koncesja została w oparciu o te warunki przyznana W. L.. (...) Według art. 3 ustawy Prawo Przedsiębiorców jako działalność gospodarczą możemy określić zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły. Prowadzona przeze mnie działalność od 2010 r. ma charakter zarobkowy, jest prowadzona nieprzerwanie od 2010 r. Jednakże w ramach swojej działalności w różnych okresach czasu realizuję różne działania w zgodzie z branżami ujętymi w kodach PKD, uzyskując z nich regularny zarobek. Prowadzenie działalności gospodarczej poprzez działania objęte koncesją zgodnie z ustawą o działalności gospodarczej nie musi być tożsama z nieprzerwanym wykonywaniem danych czynności, lecz regularnym i powtarzalnym działaniem w celu uzyskania dochodu - co już gwarantuje zasadę ciągłości. W taki sposób planuje realizować obrót paliwami ciekłymi w oparciu u umowę użyczenia. Równocześnie z moim ojcem W. L., przy użyciu 2

środków transportu możemy niezależnie prowadzić sprzedaż paliw oraz pośrednictwo w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury. Natomiast wykorzystanie infrastruktury stacji paliw będzie przebiegała cyklicznie i powtarzalnie co nie przerwa ciągłości funkcjonowania ani mojej działalności ani działalności W. L. w kwestii obrotu paliwami ciekłymi. Funkcjonowanie stacji paliw będzie odbywało się w zgodzie z prawem pracy (zatrudnienie pracowników) oraz prawem podatkowym. Ustawa o działalności gospodarczej nie narzuca wykorzystywania wszystkich zakresów działalności zgodnie z kodami PKD jednocześnie. Nie zabrania prowadzenia jednej działalności z wykorzystaniem różnych branż w sposób okresowy, lecz zakłada jej powtarzalność - co gwarantuje ciągłość, zorganizowany charakter celem osiągnięcia dochodu. W taki właśnie sposób - zgodnie z przepisami prawa planuje prowadzić moją działalność objętą koncesją, o która się staram.”

18 czerwca 2019 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (k. 139- 143 akt adm.).

Powyżej opisany stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony w oparciu o wyżej przywołane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego. Dowody te nie były kwestionowane przez strony a i Sąd nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie. W sentencji zaskarżonej Decyzji Prezes URE odmówił powódce udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi zarówno z wykorzystaniem infrastruktury jak i bez jej wykorzystania, podczas gdy uzasadnienie dotyczy jedynie wniosku powódki o udzielenie koncesji na obrót paliwami z wykorzystaniem infrastruktury. Natomiast Prezes URE w ogóle nie wypowiedział się odnośnie przyczyn odmowy udzielenia powódce koncesji na obrót z paliwami bez wykorzystania infrastruktury technicznej.

Podkreślenia wymaga, iż w myśl art. 32 ust. 1 pkt 4 p.e. wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami wymaga uzyskania koncesji. Stawianie przedmiotowego wymogu świadczy, iż podejmowanie tego typu działalności jest ściśle reglamentowane, w związku z czym ograniczeniu ulega zasada swobody działalności gospodarczej. Otrzymanie koncesji obwarowane jest koniecznością spełnienia warunków określonych w ustawie. Regulacjami, które wyznaczają katalog warunków niezbędnych do udzielenia koncesji są: art. 33 ust. 1 p.e. (przesłanki pozytywne udzielenia koncesji), art. 33 ust. 3 p.e. (przesłanki negatywne udzielenia koncesji) i art. 35 ust. 1 p.e. (treść wniosku o udzielenie koncesji). W postępowaniu w przedmiocie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi to Prezes URE jest uprawniony do weryfikacji wszystkich przesłanek warunkujących udzielenie koncesji, w tym w szczególności przesłanki posiadania możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności (art. 33 ust. 1 pkt 3 p.e.). Zgodnie zaś z art. 35 ust. 3 p.e. Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków.

W doktrynie, w kontekście realizacji przesłanki posiadania możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności podnosi się, iż „Nie ulega wątpliwości, że analizowana przesłanka zostaje spełniona, gdy koncesjonariusz dysponuje odpowiednią, z punktu widzenia rodzaju i zakresu działalności gospodarczej objętej koncesją, infrastrukturą rzeczową, na którą składają się m.in. tereny, budynki, maszyny, urządzenia i instalacje, które ponadto muszą znajdować się w odpowiednim stanie technicznym (A. Walaszek-Pyziół, Energia i prawo, s. 46; T. Długosz, w: System. T. 8B, 2018, s. 212).” [Komentarz do art. 33 p.e. w: Prawo energetyczne. Komentarz, red. dr hab. Marzena Czarnecka, Tomasz Ogłódek, 2020, Legalis].

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że jakkolwiek ubiegająca się o wydanie koncesji powódka wskazała za pomocą jakiej infrastruktury ma zamiar wykonywać działalność polegającą na obrocie paliwami ciekłymi, tj. przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w D. przy ul. (...) oraz dwóch cystern drogowych o numerach identyfikacyjnych VIN: (...) i (...), a pozwany nie wskazał aby dana infrastruktura była niezdatna, jednak przedstawiony przez powódkę tytuł prawny do rzeczowej infrastruktury stanowi umowa użyczenia z 2 stycznia 2019 r. zawarta na czas nieokreślony z W. L. będącym właścicielem infrastruktury. Tymczasem W. L. prowadzi aktualnie koncesjonowaną działalność polegającą na obrocie paliwami ciekłymi dokładnie w oparciu o przedmiotową infrastrukturę. Co prawda powódka podniosła, że planują oni prowadzić działalność zamiennie, kwartalnie bądź

półrocznie, ale wynika z tego, że będzie ona mogła co najwyżej tylko okresowo korzystać z infrastruktury potrzebnej do prowadzenia działalności. Natomiast koncesja przyznawana jest, zgodnie z art. 36 p.e., na czas oznaczony nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy. Powódka nie wnioskuje zaś o przyznanie koncesji na obrót paliwami przy wykorzystaniu infrastruktury na krótszy czas, kiedy mogłaby w pełni dysponować potrzebną infrastrukturą, ale praktycznie na 10 lat, w ciągu których nie będzie tą infrastrukturą nieprzerwanie dysponować, podczas gdy przynajmniej w założeniu powinna wykazać nieustające możliwości techniczne wykonywania obrotu przy pomocy stacji paliw i cystern drogowych. Tym samym bliżej nieokreślone przemienne użytkowanie infrastruktury technicznej mającej zostać wpisana do dwóch odrębnych decyzji koncesyjnych wyklucza się wzajemnie.

Ponadto nawet sezonowość planowanej przez powódkę działalności nie została dokładnie sprecyzowana. Sąd zgadza się wobec tego z twierdzeniem pozwanego o wynikających z tej sezonowości problemach po stronie urzędów kontrolujących działalność koncesjonowaną w kontekście efektywnego nadzoru i kontroli w zakresie np. jakości paliw, ochrony środowiska, przepisów z zakresu bezpieczeństwa pożarowego, metrologicznych, czy też określenia prawidłowego adresata kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia deliktu administracyjnego w trakcie prowadzonej kontroli. Jednocześnie problemy z tym związane napotkałby również sam Prezes URE w ramach wykonywania swoich zadań ustawowych.

Powyższe przemawia za przyjęciem, iż pomimo wskazywanych przez powódkę regulacji dotyczących wolności działalności gospodarczej i niezabrania przez prawo ogólnie prowadzenia działalności okresowej, to specyfika i waga oraz konsekwencje działalności regulowanej w sektorze energetyki pozwalają na nadawanie koncesji wyłącznie podmiotom dającym gwarancje spełniania wymogów stawianych podmiotom koncesjonowanym.

W omawianym zakresie Sąd stwierdził zatem, że powódka rzeczywiście nie spełnia przesłanki z art. 33 ust 1 pkt 3 p.e. aby uzyskać koncesję na obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu infrastruktury, gdyż nie udowodniła, że będzie w pełni dysponować infrastrukturą techniczną umożliwiającą indywidualne i trwałe prowadzenie działalności koncesjonowanej. Natomiast możliwość posiadania przez nią przemijająco odpowiedniej infrastruktury nie jest wystarczająca dla uznania, że powódka w myśl ww. przepisu „ma” możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w okresie na jaki koncesja miałaby zostać jej wydana.

W tym miejscu, na marginesie, należy dodać, że jeśli powódka ma wolę prowadzenia działalności koncesjonowanej w oparciu o tą samą infrastrukturę co jej ojciec W. L. może założyć z nim choćby spółkę cywilną, w ramach której jako wspólnicy będą dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego. W takim przypadku nie byłoby wątpliwości odnośnie tego kto prowadzi stację paliw i działalność obrotu za pomocą cystern, a za zobowiązania spółki wspólnicy byłiby odpowiedzialni solidarnie, co zapewniłoby jasność co do podmiotowości koncesjonariusza.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy decydująca była jednak okoliczność, że Prezes URE w ogóle nie odniósł się w uzasadnieniu swojej Decyzji odmownej do wniosku powódki o udzielenie koncesji na zasadzie pośrednictwa w sprzedaży bez wykorzystania infrastruktury technicznej, nie oceniając warunków do prowadzenia działalności przez powódkę w ten sposób. Powódka złożyła wszak do niego wniosek domagając się w nim zarówno udzielenia koncesji na obrót paliwami z wykorzystaniem infrastruktury, jak i bez jej użycia- tylko w ramach pośrednictwa w sprzedaży. Tym samym powinno to skutkować rozpatrzeniem wniosku w całym zakresie.

Chociaż Prezes URE ogólnie odmówił powódce udzielenia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, to wobec braku odnotowania jakichkolwiek rozważań na temat podstaw nieotrzymania przez powódkę koncesji na prowadzenie pośrednictwa w sprzedaży paliw bez infrastruktury, nie wiadomo nawet czy organ analizował tę kwestię, a jeśli ją analizował to jakie motywy przesądziły o odmowie nadania koncesji w tej części. W sytuacji braku takich motywów, Sąd nie ma możliwości zbadania zasadności Decyzji pozwanego w pełnym spektrum. Przy czym wobec tego, że to Prezes URE jako organ regulacyjny ma najlepszą wiedzę w przedmiocie tego jakie środki są potrzebne do gwarantowania wykonywania pośrednictwa w sprzedaży paliw bez infrastruktury w sposób prawidłowy, powinien wypowiedzieć się w tym przedmiocie należycie motywując

swoją Decyzję, co umożliwiłoby powódce w odpowiedzi zajęcie merytorycznego stanowiska w tym zakresie, a Sądowi rozstrzygnięcie sporu stron w oparciu o ich twierdzenia i adekwatne dowody.

W sytuacji gdy tego nie uczynił, wbrew spoczywającemu na nim obowiązkowi określone stosownie do treści art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a., Sąd nie ma możliwości skontrolowania jego stanowiska, zwłaszcza, że pozwany w odpowiedzi na odwołanie również nie podał motywów swojego rozstrzygnięcia w konkretnym zakresie. Do Sądu nie należy także samodzielne analizowanie od podstaw zasadności wniosku powódki w konkretnym zakresie i ewentualne poszukiwanie dowodów, przy swego rodzaju „bierności” pozwanego.

Z tego właśnie względu Sąd uznał, że zachodzi potrzeba uchylenia wadliwej Decyzji w całości na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na uwzględnienie odwołania, pozwanego należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz powódki zwrot kosztów procesu, na które złożyła się opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł ustalona w oparciu o art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu z daty złożenia odwołania.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik